

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
președinte – Petru Moraru,
judecătorii – Iurie Bejenaru, Valentina Clevadî, Svetlana Novac și Ion Corolevschi,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare prin care se solicită casarea sentinței Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 12 martie 2012, deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013 și Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2014, declarat de avocatul Victor Cuțulab în numele condamnaților

***Druță Tudor Vergiliu**, născut la 25 iunie 1978, originar or. Rezina și locuitor s. Chipeșca, r-nul. Șoldănești;*

***Gordievici Vitalie Alexandru**, născut la 18 aprilie 1981, originar și locuitor or. Soroca, str. Viilor 5, ap. 18;*

***Foca Oleg Ion**, născut la 31 august 1978, originar și locuitor or. Soroca, str. Eugen Coca 8, ap. 2.*

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 14.01.2011 - 12.03.2012;

Instanța de apel: 03.05.- 25.05.2012;

Instanța de recurs ordinar: 03.09.2012 - 15.01.2013;

Instanța de apel: 26.03.- 10.12.2013;

Instanța de recurs ordinar: 20.05. - 25.06.2014.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoreiei Buiucani din 12 martie 2012, inculpații Tudor Druță, Vitalie Gordievici și Oleg Foca au fost condamnați în baza art. art. 44, 236 alin. (2) lit. c) Cod penal, la câte 7 ani închisoare fiecare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Din învinuirea adusă inculpaților T. Druță, V. Gordievici și O. Foca a fost exclusă calificarea acțiunilor în baza art. 236 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența acestui indice calificativ.

Tudor Druță a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Procesul penal de învinuire a lui Vitalie Gordievici în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal a fost încetat, din motiv că acțiunile au fost incriminate excesiv.

De la inculpați s-a încasat în mod solidar în beneficiul statului suma de 127198

lei, echivalentul a 10725 dolari SUA.

A fost dispusă trecerea în beneficiul statului, în contul executării acțiunii civile, 846 lei și 100 euro, echivalentul a 1558 lei, ridicate în cadrul percheziției corporale de la T. Druță, 13 lei ridicați de la O. Foca, 990 euro, echivalentul a 15424 lei, ridicați de la V. Gordievici, iar în total 17841 lei.

De la inculpați s-a încasat în mod solidar în beneficiul statului suma restantă, în scopul executării acțiunii civile, 109357,50 lei.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat și inculpatul Emel Ismail, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat *in fapt* că, inculpații T. Druță, E. Ismail, V. Gordievici, O. Foca și o altă persoană, în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, la o dată nestabilă, au întocmit un plan privind punerea în circulație a valutei străine false și anume, a dolarilor SUA.

Conform planului infracțional elaborat, T. Druță i-a atras la săvârșirea infracțiunii pe persoana în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, cetățeanul bulgar E. Ismail și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, care în perioada 23.09.2010 - 29.10.2010, au asigurat confecționarea și transportarea pe teritoriul R. Moldova din Bulgaria a dolarilor SUA falși, cu scopul punerii acestora în circulație.

La rîndul său, V. Gordievici și O. Foca, conform planului infracțional, urmau de a stabili și racola persoane, prin intermediul cărora urmau să fie puși în circulație pe teritoriul R. Moldova dolarii SUA falși.

La mijlocul lunii septembrie 2010, V. Gordievici i-a propus lui D. Solonenco punerea în circulație a dolarilor SUA falși, contra celor veritabili.

Ultimul, acționînd sub controlul organului de urmărire penală, a acceptat propunerea primită, ulterior fiind negociate și condițiile de cumpărare a dolarilor SUA falși.

Acționînd sub controlul organului de urmărire penală, D. Solonenco, în perioada 23.09.2010 - 29.10.2010, a achiziționat de la persoanele menționate dolari SUA falși, iar în dependență de suma achiziționată, au variat și condițiile de procurare, acestea fiind de la 35% pînă la 45% veritabili din suma celor falși.

Astfel, la 23.09.2010, aproximativ la ora 20.00, V. Gordievici, împreună cu O. Foca, s-au întîlnit în fața Gării Feroviare amplasată pe str. Gagarin, mun. Chișinău cu D. Solonenco.

Primul s-a urcat în automobilul model „Hyundai Tucson”, n/î K DV 003, în care se afla D. Solonenco, și i-a comercializat acestuia 25 de bancnote false cu nominalul de 100 dolari SUA, asigurate din timp de către T. Druță, E. Ismail și persoana, în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, contra sumei de 1125 dolari SUA veritabili, ceea ce constituie 45% din suma totală a dolarilor falși.

Ulterior, la 29.09.2010, între orele 22.00 - 23.00, V. Gordievici, împreună cu O. Foca, s-au întîlnit în fața Centrului Comercial „Grand Hall” amplasat pe str. D. Cantemir, mun. Chișinău cu D. Solonenco, primul s-a urcat în automobilul model „Hyundai Tucson”, n/î K DV 003, în care se afla D. Solonenco, și i-a comercializat acestuia 100 de bancnote false cu nominalul de 100 dolari SUA, asigurate din timp de către T. Druță, E. Ismail și persoana, în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, contra sumei de 4000 dolari SUA veritabili, ceea ce constituie 40% din suma totală a dolarilor falși.

La 26.10.2010, ora 13.15, V. Gordievici, împreună cu O. Foca, s-au întâlnit din nou în fața Centrului Comercial „Grand Hall” amplasat pe str. D. Cantemir, mun. Chișinău cu D. Solonenco, primul s-a urcat în automobilul „Hyundai Tucson”, n/î K DV 003, în care se afla D. Solonenco, și i-a comercializat acestuia 89 de bancnote false cu nominalul de 100 dolari SUA, asigurate din timp de către T. Druță, E. Ismail și persoana, în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, contra sumei de 3600 dolari SUA veritabili, ceea ce constituie 40% din suma totală a dolarilor falși.

La 29.10.2010, E. Ismail, conform unei înțelegeri prealabile, la ora 07.00, a sosit în mun. Chișinău din Bulgaria, transportînd cu sine 397 bancnote false a câte 100 dolari SUA care, urmau a fi puși în circulație pe teritoriul țării prin intermediul lui V. Gordievici și O. Foca.

La ora 16.00, T. Druță s-a întâlnit cu E. Ismail lângă Centrul Comercial „Maldova” amplasat pe str. Arborilor, mun. Chișinău, care era însoțit de către V. Vetrilă, unde a primit suma de 39700 dolari SUA falși, împachetați în patru pachete.

La rîndul său, aproximativ la ora 16.45, V. Gordievici și O. Foca, conform înțelegerii prealabile, au venit la întâlnire cu D. Solonenco pe str. Studenților 23, mun. Chișinău, de la care au primit suma de 16300 dolari SUA veritabili ca plată preventivă pentru procurarea a 4000 bancnote false, cu nominalul 100 dolari SUA, ceea ce constituie 35% din suma totală a dolarilor falși.

Aproximativ la ora 16.50, V. Gordievici și O. Foca s-au întâlnit cu T. Druță în regiunea bd. Moscovei 16, mun. Chișinău și i-au transmis o parte din mijloacele bănești primite recent de la D. Solonenco, și anume 11.300 de dolari SUA, primind de la acesta 3970 bancnote false echivalentul a 39700 dolari SUA.

Ulterior, V. Gordievici, fiind împreună cu O. Foca în automobilul de model „Renault Megane” cu n/î COJ 380, i-a comunicat lui D. Solonenco să se deplaseze în regiunea stației PECO „Lukoil” de pe str. Transnistriei colț cu str. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, unde, din mersul automobilelor, i-au aruncat în automobilul „Hyundai Tucson”, n/î K DV 003, la volanul căruia acesta se afla, patru pachete în care erau 39700 dolari SUA falși.

Conform raportului de expertiză nr. 504, 521-529, bancnotele cu valoare nominală de 100 dolari SUA, procurate de D. Solonenco și prezentate pentru expertiză, nu corespund după metoda și calitatea reproducerii în ele a rechizitelor bancnotelor autentice.

V. Gordievici, în perioada lunilor iunie-iulie 2010, avînd intenția punerii în circulație a banilor falși, în scopul stabilirii și racolării persoanelor prin intermediul cărora urma să pună în circulație pe teritoriul Republicii Moldova dolari SUA falși, i-a propus lui D. Solonenco punerea în circulație a dolarilor SUA falși, contra celor veridici.

Ultimul, acționînd sub controlul organului de urmărire penală, a acceptat propunerea primită, ulterior la sfîrșitul lunii iulie 2010, la o întâlnire fiind negociate și condițiile de cumpărare a dolarilor SUA falși.

La 31.07.2010, la una din întîlnirile care a avut loc în mun. Chișinău, V. Gordievici a pus în circulație 2 bancnote de dolari SUA falși, cu nominalul 100 fiecare bancnotă, transmițîndu-le ca probă lui D. Solonenco, arătîndu-se dispus de a-i mai transmite partide mai mari, iar în dependență de sumele care vor fi achiziționate vor varia și condițiile de procurare, acestea fiind de la 35% pînă la 45% veritabili din

suma celor falși.

Aceste 2 bancnote cu nominalul 100 dolari SUA fiecare, ulterior au fost ridicate de la D. Solonenco de angajații DIF MAI, fiind expediate mai întâi la Ambasada SUA din R. Moldova și apoi la DTC MAI pentru constatarea tehnico-științifică.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 3221, s-a constatat că cele două bancnote cu nominalul 100 dolari SUA cu seria/număr FB 61794853 D și CB 19867534 B, primite de la V. Gordievici și prezentate pentru constatare, nu corespund după metoda și calitatea reproducerii în ele a rechizitelor bancnotelor autentice atribuindu-se la categoria bancnotelor false, și nu au fost produse la întreprinderile specializate de confecționare a banilor și a hârtiilor de valoare.

De către organul de urmărire penală T. Druță a fost învinuit că la 29.09.2010, în urma percheziției efectuate în automobilul BMW X5, n/î CYO 007, care era parcat în parcare subterană a Centrului Comercial „Malldova” amplasat pe str. Arborilor 21, mun. Chișinău, într-o secție a portbagajului automobilului menționat, păstra, fără scop de comercializare, un pachet de hârtie cu masă vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde care, conform raportului de expertiză nr. 2713 din 15.11.2010, s-a constatat a fi marijuana cu masa de 5,21 grame, care face parte din categoria substanțelor narcotice (Tabelul nr. 1 „Substanțe narcotice și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale” conform Hotărîrii Guvernului R.M. nr. 1088 din 05.10.2004).

Tot el, T. Druță, a mai fost învinuit că la 29.09.2010, în urma percheziției efectuate la domiciliul amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Anestiade 3, ap. 51, păstra, fără scop de înstrăinare, o pungă de polietilenă de culoare albă cu inscripția „Impra Tea Fidesco”, cu substanță care, conform raportului de expertiză nr. 2713 din 15.11.2010, s-a constatat a fi marijuana cu masa de 691 grame, o cutie de carton de culoare alba în care se afla o pungă de polietilenă de culoare albă cu inscripția „Impra Tea Fidesco” cu substanță, care conform raportului de expertiză nr. 2713 din 15.11.2010, s-a constatat a fi marijuana cu masa de 1078 grame, o pungă de polietilenă de culoare sură cu inscripția „Adidas” de culoare neagră cu substanță care, conform raportului de expertiză nr. 2713 din 15.11.2010, s-a constatat a fi marijuana cu masa de 298 grame, un pachetel de polietilenă transparent cu substanță care, conform raportului de expertiză nr. 2713 din 15.11.2010, s-a constatat a fi marijuana cu masa de 4,23 grame, un pachetel de polietilenă transparent cu substanță care, conform raportului de expertiză nr. 2713 din 15.11.2010, s-a constatat a fi hașiș cu masa de 1,41 grame, un pachetel de polietilenă transparent cu 94 comprimate care, conform raportului de expertiză nr. 2713 din 15.11.2010, s-a constatat a fi chlorophenylpiazine cu masa totală de 29,1 grame.

Astfel, lui T. Druță i-a fost incriminat că păstra, fără scop de desfacere, substanță narcotică marijuana cu masa totală de 2076,44 grame, care conform Tabelului nr. 1 „Substanțe narcotice și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale” din Hotărîrea Guvernului R.M. nr. 1088 din 05.10.2004 constituie proporții deosebit de mari, substanță narcotică hașiș cu masa de 1,41 grame care, conform Tabelului nr. 1 „Substanțe narcotice și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale” din Hotărîrea Guvernului R.M. nr. 6 1088 din 05.10.2004, constituie proporții mari și substanță psihotropă chlorophenylpiazine cu masa totală de 29,1 grame, care conform Tabelului nr. 1 „Substanțe narcotice și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale” din Hotărîrea Guvernului R.M. nr. 1088 din 05.10.2004 constituie proporții

deosebit de mari.

Aceste acțiuni ale lui T. Druță au fost calificate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Inculpaților T. Druță, E. Ismail, V. Gordievici, O. Foca și persoanei, în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă în procedură separată, li s-a mai incriminat că, în perioada lunilor septembrie - octombrie 2010, au creat un grup criminal organizat, în scopul punerii în circulație a valutei străine false.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care:

T. Druță să fie condamnat în baza art. art. 44, 236 alin. (2) lit. b), c), 217 alin. (4) lit. b), 84 Cod penal, la 17 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

V. Gordievici să fie condamnat în baza art. art. 44, 236 alin. (2) lit. b), c), 236 alin. (1), 84 Cod penal, la 18 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

O. Foca să fie condamnat în baza art. art. 44, 236 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la 14 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că prima instanță incorect a încetat procesul pe capătul de învinuire în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, deoarece acțiunile inculpatului V. Gordievici, au avut drept scop alt obiect material (bancnotă falsă), s-au desfășurat în perioade diferite și au avut loc în locuri diferite decât cele reflectate în dosarul de bază.

Probele prezentate în cadrul examinării judecătorești constată cu certitudine existența unei reuniuni stabile de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite mai multe infracțiuni, fiecare participant având roluri prestabilite.

Instanța nu s-a expus asupra substanțelor narcotice depistate, or, persoanele vinovate de păstrarea și transportarea acestora nu au fost identificate.

3.1. A declarat apel și *avocatul Victor Cuțulab în numele inculpatului T. Druță*, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Apelantul a indicat că organul de urmărire penală, prin încălcarea prevederilor art. 160 Cod de procedură penală, a desigilat plicurile cu bani recunoscute drept corpuri delictive cu scopul de a le folosi la percheziția efectuată la domiciliul lui T. Druță

În acest sens, prima instanță corect și obiectiv a dat apreciere procesului verbal de percheziție efectuată la domiciliul lui T. Druță din 29.10.2010 și l-a exclus ca fiind probă pe dosar, dar instanța nu a dat apreciere celorlalte materiale ale cauzei.

Instanța urma să atragă atenție la dovezile din dosar existente împotriva lui V. Vetrilă, care dovedesc pe deplin vinovăția de săvârșirea infracțiunii incriminate anterior. Dar necătfînd la acest fapt, în privința lui a fost încetată urmărirea penală.

V. Vetrilă a fost influențat să dea declarații împotriva lui T. Druță și acestea nu corespund adevărului.

Neavînd careva probe ce ar confirma vinovăția lui T. Druță în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod penal, organul de urmărire penală nu numai că a înaintat drept probă procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui T. Druță, dar a acționat prin influență asupra lui V. Vetrilă cu scopul de a dobîndi declarațiile menționate.

V. Vetrilă de unul singur s-a întîlnit cu E. Ismail.

Dovezi pe faptul că T. Druță a transmis și a primit careva bani de la E. Ismail nu

există.

Pe dosarul în cauză există o mulțime de lucruri necercetate cum ar fi lipsa amprentelor pe bancnotele false și cele veridice și există o mulțime de dubii, care pun la îndoială învinuirea înaintată către inculpat.

3.2. Avocatul Sergiu Breazu în numele inculpatului O. Foca, la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care instanța de apel să determine gradul prejudiciabil al faptelor ultimului și să ia o decizie corectă și echitabilă.

Apelantul a invocat că armele probatorii ale acuzatorului au fost presupuse și inadmisibile, iar sentința ilegală.

Inculpații V. Gordievici, T. Druță și E. Ismail au menționat că O. Foca nu are nici o tangență cu careva afaceri dubioase cu bani falși.

Nici o înregistrare video nu conține date de implicare directă a lui O. Foca în punerea în circulație a banilor falși.

Nici depozițiile martorilor nu atestă infracțiunea incriminată.

Este inefficient probatoriul înregistrărilor convorbirilor telefonice.

Stenogramele nu redau plenitudinea unei probe ale acuzării care ar demonstra cert apartenența lui O. Foca la careva afaceri cu valută străină.

Convorbirile în cauză poartă un caracter personal, nici în una nu se discută că O. Foca să primească careva bani, să-i păstreze, comercializeze, schimbe sau transmită, inclusiv celorlalți inculpați.

O. Foca este o victimă al unor circumstanțe cu caracter provocator, iar dacă O. Foca poate fi învinuit în ceva, aceasta este numai prezența lui în cercul cunoștințelor lui V. Gordievici.

O. Foca nu a fost pus la curent cu toate afacerile lui V. Gordievici sau T. Druță, de aceea dînsul dacă și observa ceva suspect se străduia să nu pătrundă în esență.

O. Foca nu dispune de antecedente penale, este un bun familist și tată a unui copil minor, de la începutul acțiunilor de urmărire penală el clar a explicat tangența sa în învinuirea imputată, această poziție fiind menținută pînă în prezent, O. Foca a fost respectuos cu toți participanții la proces și public s-a căit în unele fapte ale sale, în așa mod demonstrînd conlucrarea cu organul de urmărire penală și căința în cele întîmplate.

O. Foca nu prezintă careva pericol social, din care motiv nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită în condiții de detenție.

Lipsesc probe că O. Foca a participat la punerea în circulație a valutei străine false.

3.3. A declarat apel și avocatul Ana Ursachi în numele lui V. Gordievici, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie condamnat în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, și în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată să-i fie suspendată condiționat, iar acțiunea civilă să fie respinsă integral.

Avocatul a invocat că dosarul penal a ajuns pe rol în instanță avînd lacune probatorii esențiale, în ceea ce privește numărul de întîlniri între agent și inculpați, modul transmiterii banilor veridici contra celor falși, volumul exact al sumelor transmise și primite.

Instanța a pus neîntemeiat la baza sentinței doar procesele verbale de ridicare de

la D. Solonenco a banilor falși.

Din comunicatele urmăririi tainice, filmările cu cameră ascunsă a întâlnirilor dintre Gordievici și Solonenco, pot fi determinate cu certitudine doar trei cazuri în care s-a făcut schimb de dolari falși contra celor veridici, cazuri recunoscute de V. Gordievici, care s-a căit pentru fapta comisă.

În privința pretensei transiteri la 29.10.2010 a sumei de 40000 dolari, nu există nici o probă, versiunea fiind generată de acuzare fără nici un suport probatoriu și fiind neîntemeiat pusă la baza sentinței.

Instanța neîntemeiat a constatat că operațiunea de vânzare-cumpărare a dolarilor falși sub controlul organului de urmărire penală s-a produs vizînd o sumă de 61300 dolari. Neavînd probe directe, concludente și utile, pentru a stabili obiectul material al infracțiunii ca fiind în proporții deosebit de mari, instanța a reieșit exclusiv din presupuneri, pornind de la ideea că, dacă întâlnirile dintre inculpat și agentul provocator au avut loc de trei ori, el ar putea să aibă loc și a patra oară indiferent de faptul dacă probe directe există în acest sens sau nu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2012, apelul procurorului a fost respins ca nefondat.

Apelurile apărării au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Inculpații T. Druță, V. Gordievici și O. Foca au fost condamnați în baza art. 236 alin. (1), cu aplicarea art. 90 Cod penal, la cîte 5 ani închisoare, fiecare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

În rest sentința a fost menținută.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecători.

Recurentul a menționat că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2013, recursul procurorului a fost admis, casată decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că concluziile instanței de apel sunt pripite și incomplete, fără o analiză a tuturor probelor prezentate de învinuirea de stat, analizate în sentință și invocate în apelul procurorului.

Inculpaților le-a fost înaintată învinuirea - punerea în circulație a 61100 dolari SUA falși (725.452 lei) în patru tranșe: 23 septembrie, 29 septembrie, 26 octombrie și 29 octombrie 2010 – respectiv a sumelor de 2500, 10000, 8900 și 39700 dolari SUA falși.

Instanța de fond a motivat soluția de recunoaștere a lor culpabili în volumul învinuirii pe această sumă.

La dosar au fost anexați 61100 dolari SUA falși.

Instanța de apel, fără o analiză a tuturor probelor prezentate și puse la baza sentinței, a considerat dovedită punerea în circulație numai a sumei de 2500 dolari SUA falși.

Expunând dubiile în probarea a trei episoade, instanța a ignorat prevederile legale privitor la probe (art. 93 Cod de procedură penală), considerând greșit că circumstanțele punerii în circulație a banilor falși se constată prin anumite circumstanțe.

Analiza textuală a deciziei denotă că nu a avut loc libera apreciere a probelor în conformitate cu propria convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, dar expunerea parțială a unora și luată ca bază poziția numai a apărării, contrar prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală.

Astfel, soluția de reîncadrare a acțiunilor inculpaților nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedepsele aplicate au fost greșit individualizate, fără a ține cont că punerea în circulație a semnelor bănești false prezintă un pericol social sporit, subminând sistemul monetar și circulația banilor în stat.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, toate apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond absolut întemeiat a constatat vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 44, 236 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca punerea în circulație a valutei străine false, săvârșite în proporții deosebit de mari, prin participație simplă.

Referitor la calificativul „grup criminal organizat”, instanța de judecată corect a menționat că învinuirea înaintată inculpaților se bazează pe prevederile art. 44 Cod penal, care presupune participația simplă, lor fiindu-le incriminată participarea în comun, în calitate de coautori, fiecare realizând latura obiectivă a infracțiunii.

Din textul învinuirii nu reiese existența unei reuniuni stabile de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a săvârși una sau mai multe infracțiuni, după cum prevede art. 46 Cod penal, iar simpla indicare a lit. b) alin. (2) art. 236 Cod penal, nu atrage și calificarea acțiunilor inculpaților în baza acestei norme.

Deci, la momentul săvârșirii infracțiunii inculpații nu făceau parte dintr-un „grup criminal organizat”, nu era distribuit rolul fiecăruia în autor (coautor) și organizator, cu elaborarea unui plan detaliat de săvârșire a infracțiunii.

În cazul dat inculpații au acționat de comun acord, în calitate de coautori la realizarea laturii obiective a infracțiunii de punere în circulație a valutei străine false.

Este corectă concluzia primei instanțe că nu sunt întrunite condițiile unei provocări din partea organului de urmărire penală la săvârșirea infracțiunii de punere în circulație a valutei false în proporții deosebit de mari, deoarece inițiativa de a pune în circulație valuta falsă parvenea în toate cazurile de la inculpați, aceștia aveau un rol activ, ei îl determinau pe martorul D. Solonenco să achiziționeze această valută, ei dictau prețul de schimb, stabileau locul, data și modalitatea de transmitere a banilor.

D. Solonenco doar coordona cu organul de urmărire penală, care documenta predarea valutei veritabile și preluarea valutei false. Deci, neimplicarea organului de urmărire penală nu ar fi determinat lipsa infracțiunii.

Astfel, inculpații au activat în comun în scopul punerii în circulație a dolarilor SUA falși în sumă totală de 61100 dolari SUA, echivalentul a sumei de 725452 lei, ei cunoșteau despre faptul că dolarii puși în circulație nu sunt veritabili, însă acționau în vederea transmiterii acestora primind în schimb valută veritabilă, care a fost împărțită între autorii infracțiunii, conform înțelegerilor anterioare avute și o parte din aceste bancnote au fost depistate de organul de urmărire penală asupra inculpaților în momentul reținerii, precum și în automobilul lui V. Vetrilă și în safeul de la domiciliul

acestui, bani transmiși ultimului de către T. Druță la indicația lui I. Moroi, fapt ce demonstrează implicarea directă a tuturor inculpaților în activitatea de punere în circulație a valutei false.

Este stabilit cu certitudine că Emel Ismail a transportat în R. Moldova la 29.10.2010 valută falsă în număr de 397 bancnote false a câte 100 dolari SUA, ce erau ambalați într-un pachet de culoare neagră, pe care, în prezența martorului V. Vetrilă, i-a transmis lui T. Druță, care, la rîndul lui i-a transmis lui V. Gordievici și O. Foca pentru ca acești bani falși să fie vînduți lui D. Solonenco.

Valuta falsă i-a fost transmisă lui D. Solonenco, care, acționînd sub supravegherea organului de urmărire penală, a achitat 16300 dolari SUA veritabili, bani ce au fost împărțiri între coautori, lui E. Ismail fiindu-i achitat 8000 dolari, bani ce au fost depistați asupra acestuia.

Conform materialelor cauzei, și anume declarațiile lui T. Druță și ale martorului A. Lungu care au descris amănunțit mecanismul de obținere a substanțelor narcotice, procedura de efectuare a percheziției ap. 51, amplasat pe str. Anestiade 3, mun. Chișinău și a automobilului BMW X5, n/î K YO 007, a fost viciată prin imposibilitatea participării nemijlocite la aceasta a lui T. Druță și A. Lungu, care nu au asistat la momentul depistării substanțelor, ci doar cînd acestea deja erau găsite, prin depășirea timpului legal de efectuare a ei, deoarece aceasta s-a prelungit după ora 23, timp de noapte, prin accesarea persoanelor neidentificate în procesul de percheziție, prin faptul că în procesele-verbale de percheziție este indicat că a fost folosită camera video, dar înregistrările video în timpul desfășurării acțiunilor, lipsesc, prin faptul că T. Druță a fost ținut în fața automobilului în timp ce substanțele narcotice au fost găsite în portbagaj.

Aceste derogări constituie încălcări esențiale a dispozițiilor Codului de procedură penală, motiv pentru care, în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, procesul-verbal de percheziție din 29.10.2010 a ap. 51, amplasat pe str. Anestiade 3, mun. Chișinău și procesul-verbal de percheziție din 29.10.2010 a automobilului BMW X5, n/î K YO 007, corect nu au fost puse la baza sentinței, fiind excluse ca probe din dosarul penal.

Astfel, instanța de fond corect l-a achitat pe T. Druță de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art. art. 51, 53, 320 Cod de procedură penală).

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea *Capecan contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Astfel, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atît a inculpatului, cît și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Deci, acuzarea în cadrul apelului nu a solicitat audierea martorilor acuzării pe acest capăt de învinuire și chiar nu a prezentat instanței careva probe noi întru

susținerea poziției sale.

În general, în speță se reține formalitatea apelului depus de către acuzator care este o copie a învinuirii inițial formulate. Apelantul nu vine cu argumente plauzibile întru susținerea poziției sale și nu motivează dezacordul cu concluziile instanței, nu prezintă careva probe noi, suplimentare în favoarea acuzării, astfel omițând posibilitatea legală de a o mai face, or instanța de judecată după cum prevede art. 24 Cod de procedură penală nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării, de aceea, alte probe decât cele deja enumerate și analizate nu poate prezenta.

Motivele invocate de avocații apelanți în apelul său au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească în instanța de fond, care s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

Vinovăția inculpaților se confirmă și prin declarațiile barmanului și chelnerului din cafeneaua în care au fost reținuți inculpații, care au văzut că V. Gordievici avea cu el o sumă mare de dolari și i-a propus barmanului să-i ia și după ce acesta a refuzat V. Gordievici a intrat cu banii în veceu, de unde a ieșit peste scurt timp.

Dar acesta precum și versiunea lui O. Foca, V. Gordievici și T. Druță că ei au împrumutat unul altuia bani din suma de 4100 dolari SUA, primită de V. Gordievici de la D. Solonenco la 29.10.2010, fapt care ar explica prezența la ei a dolarilor veritabili transmiși de D. Solonenco lui V. Gordievici pe 29.10.2010. Este de menționat și faptul că 18 bancnote de dolari veritabili transmiși de D. Solonenco lui V. Gordievici la aceeași dată au fost găsite la domiciliul lui V. Vetrilă, în safeu, bani transmiși lui de către T. Druță pentru I. Moroi, precum și cele 4 bancnote ridicate din automobilul lui V. Vetrilă, la fel lăsați de T. Druță la indicația lui I. Moroi, în ziua reținerii inculpaților, zi în care, conform declarațiilor martorului V. Vetrilă el l-a întâlnit pe E. Ismail la gară, apoi T. Druță cu E. Ismail s-au întâlnit în automobilului său, unde a și avut loc schimbul dolarilor falși aduși de E. Ismail pe dolari veritabili, din aceeași partidă de dolari veritabilă fiind și suma de 8000 de dolari SUA, ridicată de la E. Ismail în momentul reținerii.

Conținutului convorbirilor telefonice care au fost duse pe parcursul lunii octombrie 2010 între V. Gordievici și O. Foca, V. Gordievici și T. Druță, V. Gordievici și D. Solonenco dovedește cu certitudine că O. Foca, V. Gordievici și T. Druță acționau în comun în vederea punerii în circulație a dolarilor falși, precum și asupra conținutului convorbirilor telefonice dintre V. Gordievici și D. Solonenco din ziua reținerii, care confirmă declarațiile date de martorul D. Solonenco privind suma, modul și locul transmiterii dolarilor.

Instanța de fond a motivat corect soluția de recunoaștere a inculpaților culpabili în volumul învinuirii pe suma de 61100 dolari SUA falși, a făcut o analiză a tuturor probelor prezentate și puse la baza sentinței de condamnare.

Or, fiind examinată cauza în primul ciclu a Curții de Apel, aceștia fiind condamnați condiționat, nici unul din ei, personal, nu a atacat decizia Curții de Apel Chișinău din 25.05.2012 cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, invocând poziția sa, în continuare, de achitare.

Astfel, inacțiunile inculpaților, din cele relatate mai sus, instanța de apel le-a apreciat ca un acord tacit de recunoaștere a vinovăției, ultimii, mulțumindu-se cu o pedeapsă neprivativă de libertate.

Pedeapsa aplicată inculpaților este una legală și proporțională crimei comise, la stabilirea căreia instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de caracterul infracțiunii comise, de circumstanțele cauzei și anume, de personalitatea inculpaților că, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nici unul din inculpați anterior n-au fost judecați, astfel, pedeapsa aplicată inculpaților este una în limitele legii.

Procurorul a menționat, că instanța de fond incorect a indicat că inculpatul O. Foca nu are antecedente penale și în cadrul judecării apelului a prezentat decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05.03.2013.

Dar, în lipsa solicitării acuzării în acest sens printr-un apel, instanța de apel este în imposibilitate de a se expune asupra necesității aplicării prevederilor art. 84 alin. (4) sau 85 Cod penal, or în acest sens s-ar agrava situația inculpatului, mai mult ca atât sentința la care face referire procurorul, este pronunțată după sentința din speța data, adică după 12.03.2012 și după decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25.05.2012.

8. Procurorul a declarat recurs ordinar în care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecători.

Recurentul a invocat că instanța de fond și cea de apel nu au individualizat în mod echitabil pedeapsa aplicată inculpaților, ignorând criteriile prevăzute de art. art. 7 și 75 Cod penal.

În decizia din 15.01.2013 Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a concluzionat că pedepsele aplicate inculpaților au fost greșit individualizate, fără a ține cont că punerea în circulație a mijloacelor bănești false prezintă un pericol social sporit, subminând sistemul monetar și circulația banilor în stat.

Instanțele urmau să țină cont la stabilirea pedepsei că infracțiunea comisă face parte din categoria celor deosebit de grave, că inculpații nu au recunoscut vina încercând să ducă organul de urmărire penală cât și instanța de judecată în eroare, prin aceasta încercând să se eschiveze de răspunderea pe care o poartă pentru faptele săvârșite, inculpatul O. Foca anterior a fost condamnat la închisoare cu suspendarea executării pedepsei, hotărîre rămasă irevocabilă.

Pedepsele aplicate inculpaților nu vor atinge scopul pedepsei penale, fiind prea blînde în raport cu circumstanțele cauzei.

Vinovăția inculpatului T. Druță de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, este dovedită prin procesul-verbal de percheziție din 29.10.2010 a apartamentului 51, amplasat pe str. Anestiade 3, mun. Chișinău, procesul-verbal de percheziție din 29.10.2010 a automobilului de model BMW X5 cu n/î K YO 007, raportul de expertiză chimică nr. 2713 din 15.11.2010 potrivit cărui masa vegetală ridicată în cadrul percheziției din automobilul BMW reprezintă marijuana cu masa totală 5,21 grame, iar masa vegetală ridicată în cadrul percheziției la domiciliu în ap. 51, amplasat pe str. Anestiade 3, mun. Chișinău reprezintă marijuana cu masa de 2071,23 grame, hașiș - 2 grame, rășină de canabis - 0,03 grame și 94 comprimate ce reprezintă substanțe psihotrope cu masa totală de 29,10 grame.

Fiind audiat, inculpatul T. Druță a confirmat că locuia în apartamentul nr. 51, amplasat pe str. Anestiade 3, mun. Chișinău și că se folosește de automobilul model BMW, cu n/î K YO 007.

Instanța neîntemeiat a exclus ca probe procesele-verbale de percheziție la domiciliul inculpatului și în automobilul acestuia, deoarece percheziția a fost autorizată de către judecătorul de instrucție, iar dacă inculpatul și avocatul afirmă că la urmărirea penală au avut loc careva încălcări, conform art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, ei au avut posibilitatea să conteste actele corespunzătoare, fie nemijlocit în timpul efectuării investigațiilor, fie la terminarea urmăririi penale, însă așa acțiuni nu s-au făcut la timpul potrivit.

În drept, recursul a fost întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

8.1. Avocatul Victor Cuțulab în numele inculpaților V. Gordievici, T. Druță și O. Foca, a contestat cu recursuri ordinare hotărîrile instanțelor de fond, solicitînd rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a lui V. Gordievici, T. Druță și O. Foca.

Recurentul a indicat că, bancnota cu indicii FL 81956454A seria L13 indicată de către expert lipsește în procesul verbal de percheziție la domiciliul lui T. Druță din 29.10.2010.

Mai mult, în cadrul expertizei tehnico-criminalistice din 02.11.2010, la dispoziția expertului au fost puse 623 bancnote cu nominalul 100 dolari, iar în urma desigilării s-a constatat că există doar 619 bancnote.

Este incontestabil că organul de urmărire penală, prin încălcarea art. 160 Cod de procedură penală, a desigilat plicurile cu bani recunoscute ca corpuri delictive.

În consecință, raportul de expertiză nr. 504 521-529 din 11-25.11.2010 este nul și urmează a fi exclus din lista probelor, deoarece nu este cunoscută proveniența obiectelor puse în fața expertului.

Totodată, nu este cunoscut care bancnote au fost prezentate spre examinare expertului, cele ridicate de la D. Solonenco în baza proceselor-verbale, sau altele.

Astfel nu este stabilit dacă bancnotele ridicate de la inculpatul V. Gordievici și respectiv de la D. Solonenco, care constituie obiectul infracțiunii, sînt veridice sau contrafăcute.

De către organul de urmărire penală nu a fost dovedită prin mijloace de probă transmiterea banilor veridici în sumă de 16300 dolari, contra banilor falși în sumă de 40000 dolari, între D. Solonenco, V. Gordievici și O. Foca, în cadrul acțiunilor din 29.10.2010.

Hotărîrea de condamnare nu se poate întemeia în măsură determinată pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Pe dosarul în cauză există o mulțime de lucruri necercetate și o mulțime de dubii care pun la îndoială învinuirea înaintată de către inculpat.

În drept, recursurile au fost întemeiate în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2014, a fost dispusă inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procuror deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat și de partea apărării

ca fiind vădit neîntemeiat.

La adoptarea soluției date, instanța de recurs a reținut următoarele:

În primul rînd, în recursul procurorului, nu este specificat asupra căror motive concrete, invocate în apel, nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, în raport cu circumstanțele invocate în descriptivul deciziei contestate și care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, omițîndu-se totalmente motivarea ilegalității hotărîrilor contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori de drept în aspectul vizat.

În al doilea rînd, cu referire la argumentele menționate în ambele recursuri ordinare, în care nici nu se conțin referiri la erori de drept clar și concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, relevă în mod concludent că instanțele de fond au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acestora, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțîndu-se argumentat asupra tuturor circumstanțelor pe caz și motivelor din apelurile de pe rol în aspectul vizat.

La stabilirea pedepsei, instanțele au ținut cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, or, pedeapsa a fost argumentată, individualizată și aplicată inculpaților în limitele și conform prevederilor legale.

Mai mult, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. art. 27, 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decît cel pe care îl propun părțile este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lîngă aceasta, instanța de recurs a mai reținut și netemeinicia argumentului invocat de procuror precum că, în decizia din 15.01.2013 Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a concluzionat că pedepsele aplicate inculpaților au fost greșit individualizate, or, instanța de recurs s-a referit la pedepsele aplicate prin decizia instanței de apel din 25 mai 2012 în contextul altei situații de fapt și de drept, adică recalificării acțiunilor inculpaților la art. 236 alin. (1) Cod penal, și această decizie a fost casată cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Argumentele acuzatorului că instanțele nu au luat în considerare nerecunoașterea vinovăției de către inculpați și condamnarea anterioară a lui O. Foca, la fel nu au putut fi reținute de către instanța de recurs, or, atitudinea inculpatului față de recunoașterea vinei nu constituie o circumstanță agravantă, fiind un mijloc de drept în aspectul apărării sale, iar date privind existența antecedentelor penale la inculpați, la data comiterii faptelor incriminate în dosar nu există.

În continuare instanța de recurs a menționat și faptul că procurorul denegă soluția de achitare a inculpatului T. Druță de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal doar prin faptul că apărarea nu a contestat procesele - verbale de percheziție și ridicare a substanțelor narcotice în termenii prevăzuți la art. 251 Cod de procedură penală, omițând să se expună și asupra constatării instanței de apel că procurorul nu a prezentat în fața apelului probele decisive și suplimentare, întru susținerea acestui capăt de învinuire.

Totodată, potrivit legislației de procedură penală, relevanța, concludența, utilitatea și veridicitatea probelor administrate în faza urmăririi penale este efectuată în corespundere cu alte norme, adică conform prevederilor art. 94-101 Cod de procedură penală, care au fost respectate întocmai de instanțele de judecată.

Cu referire la argumentele indicate în recursul apărării instanța de recurs a concluzionat că, instanțele de fond au motivat în mod clar și corect că existența unor bănueli privind numărul de facto al bancnotelor false ridicate de la inculpați, care au fost puse în circulație de către aceștia, număr ce nu coincide cu numărul bancnotelor expertizate, sunt combătute prin probele administrate pe caz, cât și prin explicațiile procurorului, potrivit cărora în cadrul expertizei, anumite bancnote au fost nimicite sau deteriorate iremediabil, având în vedere substanțele și procedeele folosite.

10. Avocatul Victor Cuțulab în numele inculpaților Vitalie Gordievici, Tudor Druță și Oleg Foca, în temeiul art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recursuri în anulare decizia instanței de recurs solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpaților din motiv că în acțiunile acestora lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, la fel recurentul a mai solicitat să fie anulat raportul de expertiză nr. 504 521-529 din 11-25.11.2010, ca fiind ilegal.

În susținerea recursurilor recurentul sub aspectul violării art. 6 al CțEDO, la fel ca și în recursurile ordinare declarate anterior a menționat că, nici una din instanțele de judecată în motivarea hotărârilor sale, nu s-a expus asupra corpurilor delictive (*conținutul plicurilor puse în fața expertului*), și anume instanțele au omis să se expună asupra faptului că plicurile enunțate au fost desigilate pînă la punerea acestora în fața expertului și conținutul plicurilor nu corespunde celui stabilit prin procesele-verbale de ridicare și sigilare.

11. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare în raport cu materialele cauzei și argumentele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar, prin decizie, motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat. În sensul dispozițiilor art.4 § 2 din Protocolul 7 la

Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată dacă un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente este de natură să afecteze hotărîrea pronunțată.

Hotărîrile irevocabile de condamnare pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, numai în cazurile stipulate în art.453 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 6 pct. 44) a Codului de procedură penală, prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată, se înțelege o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Conform art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul R. Moldova despre depunerea cererii.

Raportînd argumentele invocate în recursuri, descrise la pct. **10.** al prezentei decizii, privind ilegalitatea hotărîrilor adoptate în cauză, Colegiul penal consideră că aceste motive țin de posibilitatea unei reaprecieri a stării de fapt, a circumstanțelor și probelor cauzei, ceea ce nu constituie un viciu fundamental și, în acest sens, temei de a casa decizia instanței de recurs ordinar, nu se constată.

Mai mult, Colegiul penal constată că argumentele recurentului, în opinia căruia, instanțele de judecată au omis să se expună asupra faptului că plicurile (*corpurile delictive în cauză*) au fost desigilate pînă la punerea acestora în fața expertului, că conținutul plicurilor nu corespunde celui stabilit prin procesele-verbale de ridicare și sigilare, iar inculpații Vitalie Gordievici, Tudor Druță și Oleg Foca nu se fac vinovați de săvîrșirea infracțiunii incriminate, au fost anterior invocate în recursurile ordinare declarate de apărare, iar instanța de recurs ordinar s-a pronunțat motivat asupra acestora, respingîndu-le ca neîntemeiate, soluție expusă detaliat și argumentat la pct. **9.** al prezentei decizii, preluată și de instanța de recurs în anulare.

Prin urmare, lucrul efectuat de către instanța de apel și recurs în această speță este guvernat de principiul lucrului judecat (*res iudicata pro veritate habetur*) și, pentru redeschiderea procesului, nu sînt prezente temeiuri prevăzute la art. 4 din Protocolul nr.7 la Convenția Europeană. Colegiul constată că criticele invocate de recurent nu pot fi reținute ca încălcare a prevederilor art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, or, potrivit articolului dat, orice persoană are dreptul ca „cauza sa să fie judecată în mod echitabil”.

Această expresie îmbină numeroase aspecte ale unei bune administrări a justiției: dreptul de acces la o instanță judecătorească, audiere în prezența avocatului, dreptul de a nu contribui la propria sa incriminare, egalitatea armelor, dreptul la o procedură contradictorie etc.

Totodată, Colegiul atestă că, dreptul la un proces echitabil, consfințit în art.6 din Convenție, coroborat cu accesul liber la justiție și prezumția nevinovăției – drepturi fundamentale prevăzute în art.20 și 21 din Constituție, enunță preeminența principiului supremației dreptului.

Unul din elementele fundamentale ale preeminenței principiului supremației dreptului este garantarea securității raporturilor juridice, care înseamnă, că o soluție definitivă a oricărui litigiu, inclusiv de natură penală, nu trebuie rediscuțată.

Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte în proces nu este în drept să solicite reluarea procesului de judecată în scopul unei noi soluționări a cauzei după ce hotărîrea a devenit definitivă și irevocabilă, excepție făcînd doar temeiurile prevăzute de lege.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești contestate, Colegiul penal nu constată viciu fundamental ce ar afecta legalitatea hotărîrilor judecătorești devenite irevocabile.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În atare circumstanțe, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursurilor în anulare declarate de avocatul Victor Cuțulab în numele inculpaților Vitalie Gordievici, Tudor Druță și Oleg Foca, din motiv că sunt vădit neîntemeiate.

12. În conformitate cu art. art. 456, 432 alin. (2) pct.4), 453 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor în anulare declarate de avocatul Victor Cuțulab în numele condamnaților Druță Tudor, Gordievici Vitalie și Foca Oleg împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2014, în cauza penală în privința lui *Druță Tudor Vergiliu, Gordievici Vitalie Alexandru și Foca Oleg Ion*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 10 martie 2015.

Președinte

Petru Moraru

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Valentina Clevadi

Svetlana Novac

Ion Corolevschi